

naše Priepasné

December 2015

www.priepasne.sk

KROJOVANKY Z PRIEPASNÉHO

Na výnimočnej výstave krojovaných bábik v Myjave boli aj exponáty z Priepasného

3
strana

MARTIN NYKODÝM

Porozprávali sme sa so známym moderátorom, ktorý v našej obci nakrúcal s Katkou Brychtovou Naj dedinku Slovenska

10
strana

TRADIČNÁ HUDBA V PRIEPASNOM

Priepasňanskí primáši boli známi v širokom okolí, jeden z nich dokonca účinkoval v kultovom filme Sváko Ragan

12
strana

Milí Priepasňanci, rok sa s rokom zišiel a my sa opäť stretávame na stránkach tlačovín Naše Priepasné. Rok 2015 priniesol do našej obce veľa nového. Priepasné má svoju historicky prvú knižku, ktorá mapuje jeho vznik až po vojenské roky v spojitosti jeho školami. I materská škola, ktorá sídli v budove bývalej základnej školy, prešla tohto roku výraznou zmenou. Oslávila 60 rokov. Jej bránami prešli stovky detí, vystriedalo sa v nej veľa pedagogických a i nepedagogických zamestnancov. Samotné priestory materskej školy postupne prechádzajú modernizáciou. Toto leto najvýraznejšou rekonštrukciou prešla strecha budovy. S pomocou dotácie sme vymenili celú strešnú krytinu, a opravili kanalizáciu.

Vedľa viacúčelového ihriska vyrástol environmentálny objekt pre oddych, relax a voľný čas podľa architektonicko-urbanistickej štúdie, ktorá prispieva k zvýšeniu kvality života obyvateľov obce.

Okrem tradičných podujatí, ktoré sa pravidelne opakujú, sme tohto roku mali aj jedno nové, pre mňa obzvlášť významné. V septembri pripravili organizácie pôsobiace v Priepasnom spoločné popoludnie pre všetkých obyvateľov obce. Súčasťou podujatia bola aj výstava domácich zvierat, rôzne športové či súťažné disciplíny. V tradičnej priepasňanskej peci bol špeciálne pre tento deň, pre vás, napečený chutný domáci chlebič. Idea tohto dňa bola spojiť ľudí, spojiť organizácie. Aby sme viac navzájom spolupracovali, viac načúvali, viac si pomáhali tak, ako to vždy bývalo na kopaniciach zvykom.

Rok 2015 nebol len o budovaní, rekonštrukciách a podujatiach. Počas jeho dvanástich mesiacov sme sa snažili priniesť pre obec, pre naše Priepasné, pre vás to najlepšie. Častokrát to bolo i na úkor rodinného a osobného života samotných zamestnancov obecného úradu. Každá akcia znamenala hodiny

a dni príprav vopred. Nápad, realizáciu, nadšenie, elán. Často s pocitom, že ideme v takom rýchлом tempe, že sa nemáme ani kedy nadýchnuť. Súčasťou toho boli samozrejme aj každodenné povinnosti, ktoré jednoducho nepočkajú a musia sa riešiť tak, ako ich život prináša.

Je náročné plniť predsavzatia tak, aby sme na konci roka mohli povedať, že rok 2015 bol pre Priepasné opäť úspešným. Ďakujem zamestnancom obce a ich rodinám. Ďakujem každému, kto v tomto roku urobil pre obec niečo ne-sebecké a pomohol k tomu, aby sa nám všetkým v Priepasnom dobre žilo.

Blížia sa vianočné sviatky. Dovoľte mi, aby som vám poprial, nech sa nesú v znamení kludu, lásky a porozumenia. Nech je rok 2016 pre vás všetkých radosný, plný zdravia, spokojnosti a šťastia. Nech je skrátka taký, akým si ho prajete. PF 2016.

Peter Czere, starosta obce Priepasné

DREVOREZ
s.r.o.

stavebné materiály,
palivové drevo
živé vianočné stromčeky

drevorez@priepasne.sk
sekcia drevo: 0905 735 677
sekcia strešné krytiny: 0907 747 667

*Maličký anjelik v okne stál,
krásne Vianoce všetkým prial.
Aby v novom roku zdravie,
šťastie, lásku mali
a stále sa na seba usmievali.*

*Šťastné a veselé vám prajú
zamestnanci OÚ Priepasné*

Zo života zo úžs

v PRIEPASNOM V ROKU 2015

Ako každý rok i tento sme začali výročnou schôdzou, ktorá sa konala 8. marca na Deň žien. Na schôdzi sme zbilancovali rok 2014. Prijali sme nové členky a to Mgr. Lenku Hrajnohovou, Luciu Eckertovú, Alžbetu Tallovú a Alžbetu Mockovčiakovú. V tomto roku vystúpili z našich radov Jana Malečková, Ľudmila Henčeková a Zuzana Hrajnohová od Jurčatov. Po výročnej schôdzi naša členka Silvia Konečná uviedla do života svoju knihu *Priepasné v spomienkach a dokumentoch*.

Na výročnej schôdzi prejavili záujem členky o cvičenie alebo plávanie vo vode. Od 1. apríla sme začali pravidelne cvičiť v bazéne pod vedením pani Mokošovej a pána Kormaníka. Cvičili sme pravidelne každú stredu až do 17. júna a opäťovne sme začali cvičiť od 7. októbra každú stredu. Pridali sa k nám aj ženy z Brezovej pod Bradlom a pomohli nám tým zaplatiť náklady na autobus. Cena autobusu sú 2 € a cvičenia 2,5 € za osobu. Členkám prispievame na cvičenie 0,50 €. Pre náš veľký vekový rozptyl nás pani Mokošová uprednostnila pred ženami z Myjavy a príspevok do Myjavskej televízie natočila s nami, pretože si váži toho že nás cvičenie v bazéne stojí viac ako domáce a predsa chodíme so železnou pravidelnosťou. Samozrejme môžu s nami cvičiť aj nečlenky stačí ma kontaktovať.

V tomto roku boli ocenené naše členky okresným výborom. Prvá ocenená členka bola Alžbeta Marková, ktorá bola zároveň oslávenkyňou a dostala od okresnej predsedníčky pani Zemanovej malý darček vo forme vitamínov a čajov. Žiaľ pani Zemanová nestihla prísť na výročnú schôdzu včas z rodinných dôvodov a preto jej darček venovala po skončení schôdze.

V tomto roku Únia žien Slovenska oslávila 70. výročie od založenia a pri tejto príležitosti oceňovala členky zo všetkých organizácií. Výbor menoval Anku Potúčkovú – prvá predsedníčka a Alžbetku Potúčkovú – viedla dlhé roky svadobku. Obidve členky si za svoju

Ocenené panie Anka a Alžbetka Potúčkové so starostom Petrom Czerem a Ladislavom Petrášom

prácu nielen pre našu organizáciu toto ocenenie zaslúžili. Treťou členkou bola Silvia Konečná za reprezentovanie na Vansovej Lomničky (recitácia) a samozrejme reprezentácia našej obce napísaním knihy. Pani Silvia Konečná, spolu so mnou, si osobne prevzala cenu v poradnej miestnosti na Myjave 5. októbra 2015 a našim dvom starším členkám som cenu osobne spolu s pánom starostom Petrom Czerem a pánom Ladislavom Petrášom odovzdala na dni úcty k starším v Priepasnom 17. októbra 2015.

Pri tejto príležitosti mi nedá nespomenúť dôvod vzniku organizácie. Zo začiatku organizácia plnila funkciu, aby sa ženy stretávali a odovzdávali svoje skúsenosti z domácnosti. Sú to hlavne ručné práce a varenie. Neskôr začala organizácia plniť i inú funkciu, ako zber liečivých rastlín, skrášľovanie okolia. Dnes sa už zdá, že je zbytočné učiť sa variť, piecť, zbierať liečivé rastliny alebo udržiavať svoje okolie. Všetci sme unavení z práce a každý je rád, že stíha svoju domácnosť. Neuzatvárajú sa manželstvá, zijeme len tak, a potom keď príde na lámanie chleba, nemá ženám kto pomôcť. Možno málokto z vás vie, že práve Únia žien navrhla, aby neplatičom na deti boli odobraté vodičské preukazy. Takže stále je táto organizácia potrebná, pretože má na Slovensku veľkú základňu a dokáže vstupovať do tvorby zákona.

Naše spoločné akcie v spolupráci s obcou a organizáciami: Deň matiek, Nulté stretnutie organizácie v Priepasnom, Úcta k starším. Pri týchto akciách sme pomohli pri príprave občerstvenia, roznesenia jedla a upratanie po akcii, ako aj bezplatné požičanie riadov zo svadobky.

Naša posledná aktivita sa konala 17. novembra, a to príprava vianočných ozdôb, aby sme sa pomaly pripravili na čaro Vianoc.

Na záver chcem poďakovať všetkým ženám, ktoré mi pomohli pri akciách, ako aj tým, ktoré sa týchto akcií zúčastnili.

Želám vám krásne prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok 2016

Marcela Vičíková
predsedníčka ZO ÚŽS v Priepasnom

ÚNIA ŽIEN SLOVENSKA Občianske združenie Únia žien Slovenska je nezávislá mimovládna organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou.

Hlavným poslaním občianskeho združenia je snaha o tvorbu a zabezpečenie priestoru pre všestranný osobnostný, vzdelanostný a kultúrny rozvoj ženy a priestoru pre jej plnohodnotnú sebarealizáciu v rodinnom, ekonomickom, politickom a spoločenskom živote.

MATERSKÁ ŠKOLA PRIEPASNÉ v roku 2015

V tomto roku 23. mája naša materská škola oslávila krásne 60. výročie založenia a otvorenia brán materskej školy, tu v našom Priepasne.

Je to veľa alebo málo? Človek v tomto období je na vrchole svojich tvorivých síl. Ľudia vekom starnú, ale materská škola nie. Môže stále čerpať silu z tradícií a poznatkov, ktoré tu zanechali učители, zamestnanci a deti počas niekoľkých desaťročí.

Celá história materskej školy je zaznamenaná v kronike, v ktorej sú zapísané mená všetkých zamestnancov, detí, rôzne významné udalosti. Za tých šesťdesiat rokov prešlo bránou našej školy približne 325 detí, ktoré boli zaškolené do ZŠ. Mnohí z nich sú dnes úspešní mladí ľudia, zároveň rodičia detí, či starí rodičia.

Celá slávnosť prebiehala v priestoroch kultúrneho domu, v budove MŠ a bývalej ZŠ, kde bola zhotovená jedinečná

výstavka vývoja materskej školy z celého obdobia 60 rokov.

V kultúrnom dome bola tiež na túto slávnosť vyzdobená celá sála a zhotovená výstavka z čias s nádychom retro zo základnej a materskej školy. Naše detičky oživil celý program na tejto oslave s pásmom plnom básní, piesní a tanco v našej škôlke v kopaničiarskych krojoch. V závere oslavy bola premietnutá prezentácia z celého obdobia rozvoja materskej školy sprevádzaná hudbou.

Pre všetkých zamestnancov, aj bývalých, hostí, rodičov i deti bola zabezpečená bohatá recepcia a zábava pri živej hudbe a koláčikoch, ktoré nám napiekli ochotné mamičky a priatelia školy. Atmosféra výročia bola pohodová, všetci zúčastnení mali dostatok času na priateľské rozhovory a spomienky.

Materská škola úspešne a zodpovedne plní cieľ vytvárať pre deti bezpečný priestor v rodinnej a šťastnej atmosfére už celých šesťdesiat rokov. Úprimné poďakovanie preto patrí všetkým riaditeľkám, učiteľkám, školničkám, kuchár-

kam, vedúcim školských jedální, kuričom, taktiež všetkým richtárom, predsedom národných výborov, starostom, poslancom obecného zastupiteľstva, riaditeľom bývalej základnej školy, podnikateľom, ktorí sa podieľali na rozvoji tejto školy a školstva v našej obci. Slová vďaky patria aj tým rodičom, ktorí sa osobne angažovali v mimoškolskej činnosti pri organizovaní aktivít a podieľali sa na zveľadovaní školy. Bez pomoci vás všetkých a vašej podpory by sme sa nezaobíšli. Vám všetkým patrí vďaka.

Vďaka a spomienky patria aj tým, ktorí pracovali v tejto škole a už nie sú medzi nami. Česť ich pamiatke.

Aby to nevyznelo, že sme v MŠ len oslavovali, v krátkosti spomeniem aspoň niektoré akcie, ktoré sme s deťmi uskutočnili. V januári to bola návšteva divadelného predstavenia v Myjave v Kul-

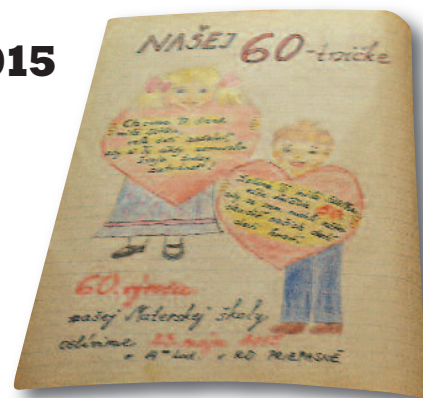
**„Čím by sme boli bez detí,
ktoré nás veľmi chcú,
dožičme im lásky,
za priehŕstie bezdné ...“**

túrnom dome Samka Dudíka, v marci koncert Hopsasa-hop a divadlo *Vítanie jari*. Nakoľko v mesiacoch február nás zastihla vysoká chorobnosť detí, maškarný ples sme preložili až na jarné mesiace, konal sa v apríli. V máji deti vystupovali s programom na Deň matiek a na 60-ku. Koncom mája boli deti na exkurzii v Mini ZOO Lubina spoločne s rovesníkmi z Košarísk.

Tento rok v máji nás navštívili deti s pani učiteľkami z Košarísk. Mali sme pre nich pripravené prekvapenie so zábavným programom – *Klauniádu*. V júni sme mali športové dopoludnie k MDD i školský výlet s rodičmi do ZOO Lešná. S predškólakmi sme sa rozlúčili na konci júna s pekným programom.

Počas letných prázdnin bola prevádzka MŠ zatvorená, nakoľko sa konala veľká rekonštrukcia budovy celej školy, vymenila sa strešná krytina, strešné laty, obnovili sa komíny, opravila sa popraskaná fasáda, zabetónovali sa odkvapové rúry a opravili chodníky.

V septembri sme opäť nastúpili do materskej školy s počtom 15 detí. Jeseň v tomto mesiaci sme zahájili s divadlom

v škôlke s názvom *Jesenná rozprávka*, pokračujeme v projektoch: zdravý úsmev, školské ovocie, školské mlieko, pilotný program návštevy grafomotoriky u predškólakov, výučba anglického jazyka. Deti navštívili výstavku krojovaných bábik v Batfkovej u rodiny Krásnej. Do konca kalendárneho roka nás ešte čaká vystúpenie k úcte starším a príprava darčiekov pre babičky a dedkov, šarkaniáda, tekvicová párty, čajovňa s babičkou pri voňavom koláčiku, vystúpenie na Mikuláša, pečenie medovníkov a pod.

Každý rok v tomto článku píšeme o všetkom, čo zaujímavé robíme my pre vaše-naše deti v materskej škole, o spoločných akciách, vystúpeniach detí, ktorých nebolo málo. Tento rok chcem pripojiť aj naše poďakovanie a vďačnosť vám všetkým, ktorí nám svoje deti zverujete, ktorí nám pomáhate a spolupracujete s nami. Všetci žijeme v jednej obci a preto sa staráme o deti svojich susedov, známych, kamarátov a priateľov. Veľmi si vážime váš záujem o dianie v materskej škole. Bez spolupráce s vami by bola naša práca a snaha jednostranná a neúplná.

Naše poďakovanie patrí aj zriaďovateľovi – Obci Priepasné, ktorá zabezpečuje našu každodennú prevádzku, starostovi, úradníčkam a pracovníkom OÚ, poslancom obecného zastupiteľstva.

Na záver vám chcem do nového roku zaželať veľa zdravia, radosti a pokoja, deťom radostné a bezstarostné detstvo a nám veľa chuti do práce, tvorivého elánu a veľa trpezlivosti.

za naše deti a kolektív riaditeľka MŠ

Jana Valihorová

KROJOVANKY Z PRIEPASNÉHO

V septembri skončila v Myjave v KDS D výstava krojovaných a starodávnych bábik, a tak znova putovali do mnohých domácností, pravda nie tam, kde ich mávali naše „mamky staré“.

Takmer v každej izbe visel na stene obraz M. R. Štefánika, neskôr pribudla vyšívaná zarámovaná mohyla Bradla, a potom sa tam objavila aj bábika v modrom sviatočnom kroji. Tá vždy sedávala na perinách zastlanej postele, usmieva sa, krásna, veď bola súčasťou života celej rodiny.

Je to už dávna minulosť, ale je potešiteľné, že nám nedávno na tejto výstave ožili mnohé krásne kroje na takýchto bábikách. Aj my, ženy z Jednoty dôchodcov Priepasné, sme tam vystavili 87 bábik, z ktorých bolo 67 krojovaných a 20 starodávnych.

bábiky v krojoch šitých z autentických historických látok

Mnohé z nich šili šikovné ruky žien, ktoré už dávno nie sú medzi nami, ako Anka Hrajnohová, Anka Blatniaková, Alžbetka Cigánková či Alžbetka Reptová. Tie nám zanechali kroje na bábikách šité z látok, aké sa používali na krojoch, zdedených po svojich rodičoch.

Našťastie máme aj dnes medzi nami dosť šikovných žien, zručných, obetavých a s vrelým vzťahom ku krojom. Patrí k nim aj Betka Tallová rod. Cigánková, ktorá len nedávno ušila nádherných troch kopaničiarov, dvoch vo všedných krojoch s vlniačkami cez plece a vyšťafovaného Ščefána.

S pomocou dcéry Betky Mockovčiakovej sa toto chýrne dielko veľmi vydarilo a tak k nim pribudli ešte školácke dlhé šaty so zásterkami, ktoré Betka Tallová ušila podľa starej žiakovej fotky z roku 1915.

Veľmi šikovné, obetavé a šitia krojov znalé sú aj Milka Bachárová, Milka Holečková rod. Reptová a Marta Káziková z Batíkovej, ktorá nám šije aj vyšívané košele.

Z vystavovaných bábik z iných regiónov je veľmi pozoruhodná tá z Tekova, v kroji posiatom historickými korádkami, stužkami, krajkami, čipkami a jej priateľky z Lubiny a z Krupiny. Pýšila sa aj Čičmanka svojimi krásne zladenými vyšivkami po celkom kroji i na čapci.

Veľkou raritou výstavy boli tri kroje z Modranky – Trnavy, ktoré šila a vyšivala Mirka Ležovičová z Modranky. Veľmi

precízne a detailne vypracované kroje bábik Mirky Ležovičovej z Modranky

dôsledne a precízne vypracovala detaily na celom kroji. Určite náročné bolo aj zdobenie rôznymi lesklými ozdobami.

Medzi vystavovanými exponátmi bolo mnoho i suvenírových bábik, napr. indiánske, japonské, mongolské, africké a iné.

Hoci všetky kroje na bábikách boli krásne, každý niečím zaujímavý, predsa len ten náš brezovsko-myjavsko-kopaničiarsky je pre nás najkrajší, srdcu najbližší a najmilovanejší.

Srdečne a úprimne ďakujeme všetkým, ktorí krojované a starodávne bábiky zapožičali a vystavili na obdiv širokej verejnosti. Ďakujeme Myjavčanom, Priepasňanom, srdečná vďaka pani aj Oľge Reptovej z Dunajskej Lužnej, ktorá priniesla 4 brezovské krojovanky, veľmi pekne ďakujeme Mirke Ležovičovej z Trnavy – Modranky (nebála sa požičať veľmi vzácne exponáty), no a nakoniec poďakovanie patrí aj pani Jurenkovej, ktorá výstavu urobila.

Alžbeta Krásna

KULTÚRNE PODUJATIA V ROKU 2015

Tak ako po uplynulé roky, aj rok 2015 bol bohatý na kultúrne podujatia a udalosti.

1. FEBRUÁRA BOLA ZALOŽENÁ

FOLKLÓRNA SKUPINA PRIEPASNANČEK

Členmi folklórnej skupiny sú deti vo veku od 6 do 15 rokov, ktorých rodičia i samotné deti sú spojení s hudobným folklórom a kultúrnymi hodnotami obce. Myšlienka založiť FS Priepasnánček vznikla počas vianočných sviatkov, kedy pani Lucia Czere Eckertová bola tá, ktorá sa rozhodla venovať sa s nadšením deťom, ktoré by uchovali tradície obce Priepasné a ďalej ich rozvíjali.

28. FEBRUÁRA BOL TRADIČNÝ PLES FUTBALISTOV

8. MARČA BOLA VYDANÁ A UVEDNÁ DO ŽIVOTA DLHO OČAKÁVANÁ KNIHA O PRIEPASNOM pani Silvie Konečnej Priepasné v dokumentoch a spomienkach. Odvtedy sa stala súčasťou mnohých našich domácností. Je to kniha, v ktorej nachádzame historické pozadie obce až po príbehy obyvateľov z čias vojnových rokov až doposiaľ, predovšetkým v súvislosti s budovami škôl v Priepasnom.

1. APRÍLA SA KONAL JARNÝ MAŠKARNÝ PLES v kultúrnom dome pre deti aj rodičov. Napriek tomu, že kvôli chrípkam sa termín konania posunul až na apríl, sála sa premenila na rozprávkovú krajinu, kde sa deti dosýta vyšantili.

30. APRÍLA, AKO TO UŽ BÝVA V NAŠEJ OBCI ZVYKOM, SME RUČNE STAVALI MÁJ. Krásny, vysoký, ozdobený mašlami, šatkami a stuhami. O výzdobu sa postarali pani učiteľka s deťmi z našej materskej školy.

3. MÁJA SA V PRIEPASNOM ZIŠLI ŠPORTOVCI, aby si na piatom ročníku kopaničiarskeho a myjavského duatlonu zmerali sily v náročných disciplínach.

3. MÁJA SA KONALA AJ PIETNA SPOMIENKA NA GENERÁLA DR. MILANA RASTISLAVA ŠTEFÁNIKA na Bradle. Večer viedol k jeho mohyle fakľový sprievod po historickej ceste. Nočnú oblohu doďaleka ožarovali plamene z čestných vatier, ktorými si každoročne pripomínáme významnú osobnosť našich dejín.

23. MÁJA OSLÁVILA NAŠA MATERSKÁ ŠKOLA ŠEŠŤDESIAT ROKOV. Zdá sa to neuveriteľné, v roku 1955 sa jej brány otvorili po prvý krát. A je to už 60 rokov, kedy ruka vtedajšej pani učiteľky Plačkovej napísala do kroniky Materskej školy: „...Zásluhou OVM a MNV bola 1. apríla roku 1955 v Priepasnom otvorená Materská škola s poldennou starostlivosťou. Na školu ustanovená bola ako učiteľka Emília Plačková. Zapisaných bolo 28 detí. Z toho bolo 8 šesťročných, ktoré v septembri odišli do prípravného ročníka. Prvé mesiace si deti zvykali na kolektív a na školské pravidlá. Deti veľmi pekne dochádzali a cítili sa v škôlke dobre, i keď zariadenie nebolo vyhovujúce. Stoličky a stoly mali sme požičané z Brezovej a tiež hračiek bolo veľmi málo. Koncom júna sme spolu s Národnou školou usporiadali slávnosť MDD, na ktorej vystupovali i naši najmenší. Bola to prvá slávnosť v Priepasnom, kde sa mohli rodičia popýšiť svojimi najmenšími ratolesťami. Školský rok sa slávnostne ukončil 30. júna.“

Písal sa rok 1955. Odvtedy až po súčasné dni je Materská škola v Priepasnom „dočasným“ prechodným domovom pre naše deti. Plní dôležitú úlohu v ich osobnostnom a sociálnom vývine.

Od prvého otvorenia brány materskej školy ubehlo presne 60 rokov. Za túto dobu vychovala neuveriteľných 1039 detí a skoro dvojnásobný počet rodičov sa mohol vždy spoľahnúť na to, že ich deti sú v čase ich pracovných povinností v tých najlepších rukách. Spolu 13 pani učiteliek sa každý deň snažilo o to, aby naše deti boli čo najlepšie pripravené do základnej školy i života vôbec. V materskej škole sa za tieto roky vystriedalo šesť vedúcich školskej jedálne a štrnásť kuchárov. O bezproblémový chod zariadenia sa staralo aj deväť nepedagogických zamestnancov.

Materská škola však nie sú len deti, ich výchova a vzdelávanie. Je to tiež zariadenie, budova. A na nej sa šesťdesiat rokov prejavilo. Vďaka postupnej, i keď čiastočnej rekonštrukcii, bol v uplynulých rokoch odstránený havarijný stav. Boli tiež zmodernizované zariadenie a nábytok školy, vymenené okná, vymaľované miestnosti a v roku 2015 vymenená strešná krytina.

ROZPRÁVKOVÉ PRIEPASNÉ je akcia každoročne vyhľadávaná deťmi aj rodičmi zo širokého okolia. Toto podujatie je unikátne z viacerých hľadísk. Masky, ktorými sa dobrovoľníci premenia na rozprávkové bytosti, sú reálnymi replikami odevov, ktoré deti poznajú z rozprávok. Za každou maskou sa skrývajú hodiny práce, šitia, tvorenia a príprav. Okrem rozprávkového lesa býva pre deti pripravené vystúpenie obľúbených hrdinov. Tohto roku prijali naše pozvanie protagonisti známej relácie *Maškrtníček*, ktorú majú deti možnosť vidieť každý týždeň na televíznych

obrazovkách. V roku 2015 sa presunulo vystúpenie priamo k čarovnému lesu prostredníctvom prenosného pódia. Aj preto bolo podujatie organizačne pomerne náročné na jej bezproblémové zvládnutie. Veľké poďakovanie patrí tiež DJ Migovi, ktorý nám sponzorsky zabezpečil celkové ozvučenie tejto krásnej akcie pre deti.

11. JÚLA SA KONAL TRADIČNÝ FUTBALOVÝ TURNAJ. Svoje sily si v ňom zmerali družstvá z horného konca, z dolného konca, Legionári a družstvo Myjavských žien. V tomto roku boli najúspešnejší futbalisti z horného konca, preto im, ale aj všetkých ostatným zúčastneným srdečne gratulujeme.

POSLEDNÝ JÚLOVÝ TÝŽDEŇ SA DETI Z PRIEPASNÉHO ZÚČASTNILI DENNÉHO TÁBORA organizovaného ECAV Košariská – Priepasné a ECAV Brezová pod Bradlom. Deti mali zabezpečený bohatý program a skutočne zmysuplné využitie voľného času.

25. JÚLA SME SI S ÚCTOU PRIPOMENULI 135. VÝROČIE NARODENIA GENERÁLA DR. M. R. ŠTEFÁNKA.

25. JÚLA SME PRIVÍTALI NÁVŠTEVU Z DUNAJSKEJ LUŽNEJ A TRADIČNE NÁS NAVŠTÍVILI BÝVALÍ KRAJANIA Z NAŠICH KOPANÍC. Z roka na rok však medzi nimi vídať aj nové tváre, takže už to nie sú len rodáci. A cestu k nám prestatujú už aj nové priateľstvá, ktoré významne podporujú družbu medzi Priepasným a Dunajskou Lužnou. Okrem pripomenutia si výročia narodenia významnej osobnosti M. R. Štefánika pri pamätníku-pyramíde pred obecným úradom, dostalo Priepasné vzácny darček: brata dubu *Strom priateľstva*, ktorý rastie ako symbol pevného zväzku medzi našimi ľuďmi a obcami.

MUZIGANSKÉ PRIEPASNÉ

Spomedzi všetkých kultúrnych a spoločenských akcií každoročne vyniká hlavne jedna. *Muziganské Priepasné*. Toto podujatie sa stalo našim fenoménom. Na rozdiel od ostatných folklórnych podujatí a festivalov, *Muziganské Priepasné* nielen šíri a uchováva naše tradície a zvyklosti, je to hlavne hudobná a tanečná škola (21. – 23. augusta 2015), v ktorej sa učia mladí

a upracované ruky priepasňancov, ktorí sa napriek neľahkému životu vedeli zabávať a svojou hudbou spríjemňovať chvíle po práci i ostatným. Vyvrcholením *Muziganského Priepasného* bol sobotňajší večerný program. Prvýkrát sa nám na ňom predstavili deti z folklórnej skupiny Priepasňanček. Scénkou, spevom a tancom znázornili povest' o vzniku našej obce. Okrem neho sa predstavila folklórna skupina Podhoranka z Kočína-Lančára, mestská folklórna skupina Škrupinka z Trenčína, ženská spevácka skupina Holešky z Prašníka. Vrcholo večera bolo vystúpenie účastníkov muziganských dielní a ľudová zábava. Programom nás už tradične sprevádzal moderátor RTVS Roman Bomboš.

SEPTEMBER PRINIESOL NULTÝ ROČNÍK STRETNUTIA MIESTNYCH ORGANIZÁCIÍ A OBYČANOV BEZ ROZDIELU VEKU.

19. Septembra spojili svoje sily organizácie pôsobiace v našej obci a pripravili pre obyvateľov Priepasného príjemné popoludnie. Mohli sme si zasúťažiť, vyskúšať svoje zručnosti pri streľbe do terča, ochutnať pravý poľovnícky guláš či zmerať krvný tlak. Veľkým lákadlom pre malých aj veľkých bola výstava domácich zvierat. Pre toto popoludnie sa opäť rozohorela priepasňanská pec. Vďaka pekárskemu triu pani Ležovičovej, pani Švrčkovej a pánovi Kučerovi sme si mohli pochutiť na pravom domácom chlebe. Je taký lahodný, že mu môže závidieť kdejaký zákusok.

17. OKTÓBER PATRIL SENIOROM.

V kultúrom dome bol pre nich pripravený pekný program. Detičky z materskej školy mali pripravené skutočne krásne vystúpenie, avšak pre veľkú chorobnosť nakoniec nemohli prísť. V mene všetkých detí zaspievala a zarecitovala našim starším a starkám Laurinka Czere a odovzdala im detičkami vyrobené darčeky. Potom vystúpila spevácka skupina Bukovčané. Toto stretnutie bolo významné i z iného dôvodu. Za svoju celoživotnú prácu a pôsobenie v Únii žien dostali ocenenie jej dve členky pani Anka a pani Alžbetka Potúčkové. Milé popoludnie završilo slávnostné pohostenie a odovzdanie drobných pozorností.

26. JÚLA SA KONALI SLÁVNOSTNÉ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE U MOSNÁČKOV. Napriek veľmi horúcemu počasiu sa zišlo veľa ľudí. Spomienka patrila i našim predkom, ktorí sa práve u Mosnáčkov stretávali a prenasledovaní tam vyznávali svoju vieru.

a nádejní tanečníci a hudobníci náš kopaničiarsky štýl, zvyklosti, piesne, choreografie. Ťažký život na priepasňanských kopaničiach sa odzrkadlil aj v spôsobe hrania – vznikol jedinečný štýl. Pri počutí krátkych a výrazných tónov huslí v mysli vidíme ťažké

8. NOVEMBRA SA KONAL TRADIČNÝ SVÄTOMARTINSKÝ LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD. Napriek neskorému jesennému dátumu bolo krásne, slnečné a pomerne teplé počasie, ktoré prilákalo vyše sto ľudí. Svätý Martin nepriniesol sneh, ale za to sa z jeho horiacej fakle rozsvietili všetky lampášiky a lampióny, ktoré si detičky priniesli. Celý sprievod smeroval z átria obecného úradu na futbalové ihrisko. Slniečko zapadlo a nad Prieipasné sa vznieslo množstvo balónov prianí. Pre niekoho len obyčajný balón, pre niekoho prianie, ktoré letelo až k nebu. A my veríme, že sa všetky splnia.

V NOVEMBRI SI PRIPOMÍNAME PAMIAŤKU ZOSNULÝCH A UŽ DRUHÝM ROKOM AJ DEŇ ČERVENÝCH MAKOV A DEŇ VOJNOVÝCH VETERÁNOV. 11. 11. presne o 11. hodine sa rozozvučali zvony aj v Prieipasnom pri pamätníku padlým vo vojne a M. R. Štefánikovi pri Obecnom úrade. Poklonením sa, vzdaním úcty a vďaky, sme si tiež pripomenuli, aký vzácny a nie samozrejmy je mier, v ktorom žijeme my a naše deti. Ako ťažko sa bráni a tiež ako vojna veľmi mení životy ľudí. Krátko po 11. hodine sme sa za účasti pani farárky Durcovej, pána starostu, pracovníkov úradu a občanov zišli pri pamätníku. K zhromaždeniu sa prihovril pán starosta obce, následne pani farárka, aj sme sa pomodlili. O 11. hodine a 11. minúte, pri odbíjaní zvonov, sme si uctili pamiatku červených makov, na pamätník sme položili kyticu a zapálili sviečky.

ZAČIATOK DECEMBRA PATRÍ PREDVŠETKÝM ČAKANIU NA MIKULÁŠA. Aj tento rok prišiel medzi nás. A nie sám. Spoločnosť mu robil krásny dobrý anjel a nezbední čerti. Čerti mali pripravené vrece pre neposlušné deti a pre dobré sladkosti. Nakoniec ale všetko dobre dopadlo, a žiadne z detí nezobrali so sebou do pekla.

JE ADVENT, BLÍŽIA SA VIANOCE. Príjmite pozvanie a prídte v nedeľu 20. decembra 2015 o 14. hodine do sály v kultúrnom dome. Pripravili sme pre vás *Vianoce v Prieipasnom*.

Tešíme sa na vás

VOLNÉ POKRAČOVANIE KNIHY O PRIEPASNOM

V marci tohto roku sme slávnostne uviedli do života knihu Silvie Konečnej *Prieipasné v dokumentoch a spomienkach*.

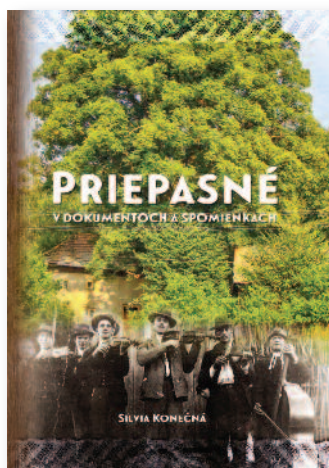
Toto vzácne dielo nám približuje život ľudí v našej obci, osudy našich predkov a jednotlivé historické udalosti do vojnových rokov. Podklady na vznik knihy poskytli samotní obyvatelia Prieipasného rozprávaním o spomienkach na ťažký, ale zároveň krásny život svojich predkov alebo samých seba, doplnené rôznymi zaujímavými fotografiami, ktorých je veľmi veľa a nie všetky bolo možné použiť. Preto sa pani Konečná rozhodla napísať ďalšiu knihu, volné pokračovanie o Prieipasnom, s použitím zvyšných či ďalších nových fotografií a príbehov, napríklad o partizánoch až po udalosti nie tak dávne.

Minulosť zvykne zapadnúť prachom, tá Prieipasňanská však už nie

Peter Czere, starosta

Pani Silviu Konečnú som nepoznala osobne, iba z počutia. Ale vďaka mojej práci som mala tú česť zoznámiť sa s ňou. S úsmevom ma privítala a s nadšením mi rozprávala svoje predstavy o ďalšej knihe, na ktorej pomaly pracuje. Stretáva sa s ľuďmi, počúva ich životné príbehy, zážitky, ktoré tvoria históriu našej malej obce. Zistila som, že získavanie informácií, detailných spomienok, príbehov a fotografií je dosť náročné. Našťastie sú ešte ľudia ako pani Konečná a nenechajú sa ničím odradiť, lebo vedia, že ich práca, ich diela majú zmysel a sú dôležitou súčasťou našich životov.

Blanka Henčeková

STRETNIUTIE POVÝŠENÉ DOMÁCIM CHLEBOM

V Prieipasnom, v areáli kultúrneho domu, bolo očakávané stretnutie organizácií a občanov v obci dňa 19. septembra 2015 zaujímavým, nezvyčajným a do budúcnosti aj sľubným podujatím.

zástupcovia miestnych organizácií

Akcia bola príkladne pripravená ako poďakovanie zo strany starostu obce Petra Czereho a jeho manželky Lucie Czere Eckertovej za doterajšiu spoluprácu a zvelaďovanie obce. Program bol taký, aby každého niečím zaujal:

- výstava chovných zvierat (holuby, zajace, papagáje, hydina – Slovenský zväz chovateľov v Prieipasnom),
- športové súťaže (Jednota dôchodcov Slovenska v Prieipasnom),
- meranie krvného tlaku (Slovenský červený kríž v Prieipasnom),
- poľovnícka organizácia MIRON-REV pripravila nielen guláš, ale aj atraktívnu streľbu na terč, o ktorú bol veľký záujem,
- maľovanie na tvár a hojdanie na veľkom drevenom koníku pre deti (folklorná skupina Prieipasnanček a Rodičovské združenie pri MŠ v Prieipasnom).

O dobrú náladu sa navyše postaral náš spevák a skladateľ piesní pán Jozef Novák.

Bolo to podujatie výnimočné a malo navyše duchovnú hodnotu, o čo vlastne obecnému úradu išlo. Žiaľ, všetci sme očakávali väčšiu účasť našich občanov, pre ktorých to bolo pripravené. Ale tí, čo prišli, boli naplnení poznaním, že vedenie obce o nich dbá, zaujíma sa o ich život a naplňa ho.

Všetkých však najviac lákal domáci chlieb pečený v obecnej peci za obecným úradom, pod vedením už majstrov pekárov pána Kučeru a pani Ležovičovej, ktorí už dva dni pred akciou miesili ručne cesto na chlieb a aj preto bol chlebič ako vždy vynikajúci a dal sa jesť ako zákusok.

Alžbeta Krásna

starosta Peter Czere zdraví veľvyslankyňu ČR na Slovensku Líviu Klausovú

BOLI SME V DUNAJSKEJ LUŽNEJ

24. októbra tohto roku bol usporiadaný zájazd do družobnej obce. Pozvali nás obec Dunajská Lužná, Spolok rodákov M. R. Štefánika Košariská - pobočka Dunajská Lužná, Cirkevný zbor a. v. ECAV Dunajská Lužná a Základá škola.

Dôvodom stretnutia bolo regionálne stretnutie pri príležitosti 97. Výročia vzniku 1. ČSR pod názvom *Štefánik žije v národe*. Na podujatí boli prítomní vzácní hostia, a to veľvyslankyňa Českej republiky na Slovensku pani Lívia Klausová, zástupcovia BSK, starostovia z Dunajskej Lužnej, Košarísk a Priepasného i pani farárka z Dunajskej Lužnej. Veľvyslanec Francúzskej republiky sa ospravedlnil. Program začal pri miestnom kostole kladením vencov k soche M. R. Štefánika a pokračoval v MKS prezentáciou výstavy *Roky obetí bojov a nádejí (1914 – 1920)*, vznik ČSR (prof. Ján Fуска, čestný predseda Nadácie M. R. Štefánika). V kultúrnom programe vystupovali žiaci ZŠ a ZUŠ a folklórny súbor Gymnik s pásmom *Z podbradlianskeho a podjavorinského kraja*.

Hlavným bodom stretnutia však bola prezentácia knihy *Šak to ťažké časy bývali – 70 rokov od nového osídlenia obce Mischdorf* od autorky Ing. Olgy Reptovej. Nechýbala výborná atmosféra, popretkávaná pesničkami v doprovide ľudovej hudby z Brezovej, tradičné výborné pohostenie, ale aj veľa príjemných príhovorov.

Za našu obec vystúpil bývalý starosta pán Valihora s príhovorom, ktorý uverejňujeme v plnom znení:

Vážení priatelia, občianky, občania, milí rodáci!

Na tento svoj príhovor som sa dlho chystal, lebo sa pokladám za jedného z veľkej mozaiky vzájomného stretávania sa ľudí z Podbradla a aj Vás, milých rodákov v Dunajskej Lužnej, časti Nové

Košariská. Dnešný deň je skutočne významný, pretože si spoločne pripomíname vzácnu udalosť, ktoré sa udiali v minulosti. Jedná sa o 97. výročie vzniku prvej ČSR, spomienka na Roky obetí a nádejí 1914 – 1920, všetko zhrnuté do spoločného názvu „Štefánik žije v národe“. Už samotná záštita predsedu Bratislavského samosprávneho kraja, tiež obce Dunajská Lužná, ďalej Spolku rodákov MRŠ Košariská – pobočka Dunajská Lužná, dáva tomuto stretnutiu veľký význam. Preto mi dovoľte, aby som Vás všetkých tu prítomných pozdravil a prihovoril sa k Vám niekoľkými myšlienkami.

Okrem vyššie spomenutých udalostí je pridaná ešte jedna vzácná udalosť, a to je 70 rokov od nového osídlenia obce Mischdorf, a s tým spojená prezentácia knihy „Šak to ťažké časy bývali“ od autorky Ing. Olgy Reptovej. Osobne mi je ťažko uveriť, že od tej doby prešlo 70 rokov. Je to presne doba celého môjho života. Mal som v tom čase iba 2 roky, keď moji starí rodičia z matkinej strany odišli s celou rodinou sem, do Nových Košarísk. Vnímať tieto udalosti som začal asi tak ako 5-ročný chlapec, keď som tu prichádzal k starým rodičom. Bývali v dome číslo 1, smerom od nádražia Nové Košariská. Porovnávať Vašu dedinku, ako ona vyzerala v tom čase, a ako vyzerá teraz, si môžem dovoliť, lebo som to odpozoroval. V tom čase vo Vašej dedine nebola asfaltová cesta, nebol v strede parčík, všade boli štrkové priestanstvá s početnými barinami, v ktorých gagotali husi miestnych občanov. V priestore, kde je stredisko RD, respektíve reštaurácia „Maštal“, boli tzv. obecniská, boli tam jany po ťažbe štrku a na rovnom teréne sme hrávali futbal. Za dedinou vyčnievali kopce – kniežacie mohyly, jediné vyvýšené miesta široko-ďaleko. V začiatkoch občania hospodárili súkromne na svojich poliach. Už vtedy boli pre hospodárenie vybavené jednoduchým náradím ako konské kosačky,

hrabačky, pluhy dvojaké. Takmer v každom dvore bola sušiareň na kukuricu. Tiež sme mali jednoduchý moržovák na kukuricu, ktorý sme ako deti radi točili. Radi sme sa odviezli koňmi na voze, alebo kosačke či hrabačke. Keď sa v jeseni vylámala kukurica, bolo treba vyrúbať kôrovie. Starý otec mi dal do ruky sekeru a ja som rúbal kôrovie, pripadajúci si akože rúbem horu. Onedlho však nastalo družstvo, roľníci hospodárili spoločne, zo začiatku s ťažkosťami, no neskôr sa práca na družstve, a s tým spojený život ľudí, menil k lepšiemu. Vaše družstvo malo krásne pomenovanie „Úsvit“, o ktorom bolo počuť aj z rádia. Aj vtedy ako dnes, čas neúprosne bežal. Z nás detí sa stali dospelí, pribudli starosti, ale stretávanie rodín pokračovalo. Bolo to najmä na hody, lebo tu boli v jednu nedeľu a o týždeň bývali u nás. Mladí ľudia sa ženili a aj tu boli časté stretávania. A ako bývalo veselo, keď tu zavítala kapela z Priepasného, pod vedením primáša Jána Kolárika, alebo Jána Petruchu. Po 25-tich rokoch jestvovania samostatných Nových Košarísk, ste sa rozhodli zlúčiť do veľkej obce Dunajská Lužná. Spojili sa tri obce, v ktorých žijú pôvodní obyvatelia z rodiska Jánošíka a z rodiska M. R. Štefánika. Bolo to v čase, keď nebolo v móde si pripomínať najmä meno toho posledného. Čiastočné uvoľnenie prišlo v roku 1968 a potom zase bola 20-ročná odmlka. Za ten čas odišlo veľa ľudí, pamätníkov na 1. svetovú vojnu, ale aj tých, čo si M. R. Štefánika pamätali. Jeho duch tu však žil, tak ako aj u nás, medzi ľuďmi. Lebo spomienka prechádzala z otcov na synov, a ja keď sa verejne nemohlo oslavovať, na Štefánika sa nezabudlo. V jednej knihe o Štefánikovi som sa dočítal, že keď bol na Tahiti, mal taký plán, že na tieto ostrovy vystaňuje obyvateľov z rodných Košarísk a okolia, za lepším životom. Nie som si istý, či to bola pravda, ale tento plán sa neuskutočnil. Keď sa však človek zasníva a má v sebe kúsok predstavivosti a fantázie, tak o niekoľko rokov sa tento „exodus“ uskutočnil a presne pred 70-timi rokmi Vaši, resp. aj naši obyvatelia osídlili dedinu vyprázdnenú po Nemcoch, volala sa Mischdorf. Noví obyvatelia prišli na čele s pánom farárom Bojnákom, z tých Košarísk – Priepasného, kde sa M. R. Štefánik narodil. Tahiti sú ostrovy v Polynézii, obklopené Tichým oceánom, je tam teplo a príroda je tam posiatá palmami. Ale aj vy tu máte vodu, krásne jazerá s priesvitnou vodou, pri vlakovej stanici, ale aj krásny modrý Dunaj s gabčíkovskou vodnou hladinou.

Podnebie teplejšie ako u nás hore. Takže vychádza mi to tak, ako by to osídlenie na Tahiti bolo tu. To som odbočil, zoberte to ako snívanie, ale v dobrom.

Po zmene spoločenských pomerov, potomkovia našich predkov, občania z Vašej dediny, ale aj od nás, obnovili priateľské stretnutia v Dunajskej Lužnej, na Bradle, v Priepasnom a v Košariskách. Bol som veľmi rád, že tejto úlohy sa zhostili starostovia obcí, ale aj miestni duchovní bratia farári. Aj keď u Vás je viac konfesií, je pozoruhodná vzájomná úcta a spolupráca. Stalo sa tradíciou, že na 4. mája sa stretávame na Bradle pri výročiach smrti M. R. Štefánika, ako aj v júli pri výročí jeho narodenia. V roku 1999 sme v Priepasnom, za Vašej aktívnej pomoci vybudovali pomník – pyramídu Štefánikovi. Neskôr Vaša aktivita viedla k tomu, že v Priepasnom bol zasadený strom – dub, pripomínajúci korene Vás, ktorí žijete tu, ale Váš pôvod je tam niekde u nás. Dub rastie a pri každej Vašej návšteve spievame pri ňom hymnickú pieseň „Na kráľovej holi“. Spolupráca a návštevy sa uskutočňujú každým rokom aj u Vás, či už je to Deň obce, športové, najmä futbalové zápolenia, ale aj pravidelné októbrové stretnutia pri vzniku ČSR, kedy sa pripomína osobnosť Štefánika. Som veľmi rád, aj keď už od vystahovania našich ľudí sem prešlo dlhých 70 rokov a za ten čas vyrástli ďalšie generácie, som presvedčený o tom, že v tejto ušľachtilej činnosti sa bude pokračovať naďalej. Možnože v niektorej z Vašich rodín sa nachádza dvojročný človečik, čo možno za 70 ďalších rokov potvrdí túto skutočnosť.

Milí rodáci!

Vaša dedinka za 70 rokov sa rozrástla do veľkých rozmerov. Zmizli z námestia bariny, všade dookola sú vystavané krásne rodinné domy. Máte vybudovanú komplexnú infraštruktúru. Stali ste sa predmestím nášho hlavného mesta. Veď takmer každé ráno počuť z rádia, že kolóny sa tvoria od Dunajskej Lužnej. Veríme, že aj toto sa odstráni vybudovaním obchvatu. A čo kniha „Šak to ťažké časy bývali“? Prajem si spoločne s Vami, aby sa stala zaujímavým dokumentom pre všetky generácie. Nielen zaujímavým, ale aj poučným. Lebo ten, kto nepozná svoju minulosť, nemôže budovať prítomnosť a budúcnosť.

Všetkým Vám prajem do budúcich dní len pevné zdravie a radosť zo života!

Ďakujem za pozornosť.

Njéčo na poučenie

Ket boli na domoch aj na stodolách slamené strechy, bývali aj časté požiare, horeli večinu stodoly, tý bývali daleč od domov, aby sa aj domy nechyteli horet.

Ket sa njédo na njékoho velice nahneval, potpáľel mu v noci stodolu a to sa uhasit nedalo, šetko zhorelo, slama, seno, obilie, krma pre dobytek.

Pamatám, ket Pažitcským zhorela stodola, nemali čo dat žrat statku, tak každý večer im njédo donjésel za tračkovicu sečkovice (posekané seno a slama), lebo aj nejaké zrno, aby mali čím kŕmit kravy a hydny. Ludja mali šetkého málo aj pre seba, ale ket boli zlé časy, pomáhali si jeden druhému, lebo bývali aj povodne, ohne, choroby, neúrody, tedy držali šeci spolu, zabudli na hnevy, vadenice, súdy a dokázali sa aj udobrit. Máme si jeden druhému dycky pomáhat.

Njéčo na zasmjatje

Jeden ráz hen Juro Potúček mosel ist mjesto ženy podojit kravu. Tá odešla ešče za tmy na trh do Vrbového popredat smotanku, syr, vajcá, kohúta a dečo inšje a prada tedy sa chodjévalo ešče peši, tak išla križom cez hory. Doma mali 4 malé dety a tý už od skorého rána pýtali jest, ráno sa dycky jedával chľjeb z mljékom. Tak Juro mosel ist Stračenu, zal hrotek a stolec a už aj mrkvána – dojí Stračenu, ale tá len prešlapuje, vrtý sa a pljéska Jura z oca-som po lebine, vemeno mala jako žoch naduté, ale any cícerek mljéka nepustela do hrotka. Juro sa jeduje, nadáva jej, búcha do njej, ale Stračena mljéko nechce pustyt.

„Ej, vred ta hodél aj s kravu, nebojsa, šak ty ja ukážem.“

Odešjél do kuchyne, obljekeľ si ženinu suknu, aj jupku, aj fertoch, na hlavu si dal jej rožkatý ručník a pot ho zas z hrotkom za Stračenu. Stračena bokom zazjéra do to ide, vidý sukne aj

ručník a už stojí pokojne, neprešlapuje a Juro veru namudušu takto nadojél plný hrotek mljéka a to nesmel any hláska vydat pri dojení, any nedýhal, aby to tá potvora kravská nepoznala. A ešče jej veru aj chvost uvjazal ze špagátom o veraje, aby mu neprohodela mljéko, tak ako to robela aj jeho žena. Ej, taký vyšjél z téj maštale upachtený a naro-bený a potom večer hovoreľ žene:

„Jedál jej frak aj z takú kravu, vac ju ja, Ančo, nedojím, mosíš si račšje kmotru zavolat na dojenie, šak keby ma njédo vidél, Ančo, v tej tvojej sukni a v ručníku, šak by ho aj prehodelo, myslél by si, že mi načisto už preskočelo.“

Njéčo na postrašenie

Ponyže Batíkovvej, tam blízko jarku, tak tam dycky tjékávalo moc vody, bývali tam močidlá, de ženy právali prádlo a aj močeli konope. Vac rázy sa mi pritrafelo tade ist, aj navečer a jeden ráz som tam videl svetlonosa – svetielko, čo ve zduchu svetielkuje a poskakuje hore dole. Vídávali to aj druhí ludja, ale každý sa teho bál, radšej sa temu vyhývali, lebo o svetlonosoch sa hovorejávalo, že do naneho natrafél a nemal čisté svedomie, tak teho ten svetlonos zavjédel hlboko do hory, čo sa nemohél rozpamatat na cestu domu. A já ket som teho svetlonosa zbadal, reku, šak počkaj, já to jeden ráz mosím chytyt a pozret čo to je. Tak som teda raz za tým išjel, bolo mi šelijako, ale reku mosím vedet čo to je. Bola ty to taká veľká svetelná guľa, ale meter nad zemu to prede mnu poskakovalo a jak som to chytél, to zmizlo, ale zas sa to objavelo kúsek daleč. Zas som za tým išjel a chytyl som to, dycky mi to v ruke zmizlo a svjétoľo to zas kúsek ode mna. Tak som to teda mosél nechat tak, ale že to bol nejaký svetjelkujúci plyn z práchnivého dreva, ale to som sa dozvedel až neskvór.

OZNAMY VIANOCE 2015 A NOVÝ ROK 2016

24. 12. ŠTEDRÝ VEČER

tradičné Služby Božie ak Pán dá, sa budú konať o **16.00** hod. v chráme Božom. V rámci Služieb Božích vystúpi **Zborový spevokol a Zvonkohra Košariská - Priepasné.**

25. 12. I. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ BOŽIE NARODENIE

Slávnostné Služby Božie sa budú konať v riadnom čase o **9.00** hod. v chráme Božom. V rámci programu sa bude čítať list Zboru biskupov, vystúpi domáci **Zborový spevokol. V rámci SB pre pripravených bude prislúžená sviatosť Večere Pánovej.**

O **14.00** hod. sa budú konať slávnostné **nešporné Služby Božie** v Priepasnom v Obecnom úrade.

26. 12. II. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ PAMIATKA MUČENÍKA ŠTEFANA

Slávnostné Služby Božie sa budú konať v riadnom čase o **9.30** hod. v zborovej miestnosti.

27. 12. NEDELA PO VIANOCIACH

Služby Božie sa budú konať v riadnom čase o **9.30** hod. v zborovej miestnosti na fare.

31. 12. ZÁVIERKA OBČIANSKEHO ROKA - SILVESTER

tradičné večerné Služby Božie sa budú konať o **16.30** hod. v chráme Božom.

1. 1. NOVÝ ROK PÁNA 2016

Hlavné Služby Božie budú v riadnom čase o **9.30** hod. v chráme Božom aj s čítaním štatistiky za rok 2015, kde si menovite spomenieme na každého z nášho zboru, koho si v roku 2015 Pán k sebe povolal. **Novoročné služby Božie sú spojené s losovaním Biblických veršikov ako hesiel na celý rok, pre cirkevný zbor aj jednotlivcov.**

6.1. ZJAVENIE KRISTA PÁNA MUDRCOM

hlavné Služby Božie budú v riadnom čase o **9.30** hod. v zborovej miestnosti na fare.

INTERVIEW s MARTINOM NIKODÝMOM

V roku 2014 sa u nás v obci natáčala relácia *Naj Dedinka Slovenska*. Strávil si tu niekoľko dní. Ako si sa tu cítil?

Počas natáčania *Naj dedinky Slovenska* sme navštívili už 16 obcí, ale Priepasné navždy zostane silnou spomienkou. Srdečnosť vašich ľudí a chuť sa baviť si ma získala.

Čo ťa zaujalo najviac? Na čo, alebo na aké situácie si najviac spomínaš?

Pre mňa asi najsilnejším momentom bola krojovaná svadba starostovského páru. Bolo to pekné, romanické, ale aj vtipné. Prenieslo ma to kamsi do minulosti, keď sa ľudia ešte trochu viac spolu rozprávali.

Vrátil by si sa sem opäť, ak by to bolo možné?

Jasné, 😊 kedy sa mám stať na kalíšok?

Vieš si predstaviť život na myjavských kopaniciach, presnejšie v našej malebnej dedinke?

Predstaviť by som si to vedel, ale mne sa celkom páči na našom Devíne. Ťažko by sa mi prethrávali spojenia s Bratislavou. Kopanice pre mňa teda zostanú aspoň vzácné, a vždy keď tadiaľ pôjdem, budem si to užívať ako výlet.

Nejaké pranie priepasňancom pre rok 2016?

Priepasňancom a všetkým ľuďom prajem pokoj v duši, lásku v srdciach a radosť z každého dňa. Život je radostná udalosť, tak ju nepremárnite. Nemraďte sa, ale usmievajte vždy, keď to aspoň trochu ide.

DARUJ KRV, DARUJEŠ ŽIVOT

Červený kríž touto cestou ďakuje občanom, ktorí darovali krv, aby tak pomohli iným. V roku 2015 to boli:

Borovský Štefan
Janíková Mária
Jašová Renáta
Kázik Milan
Kozubíková Jarmila
Lukačovič Miroslav
Ing. Marko Marian
Mosnáčková Dana
Stančík Martin
Stančík Štefan

Pre dobrú vec sa vyhrnúť rukávy oplatí. Tak je to aj v prípade darovania krvi v prospech ľudí, ktorým môže krv zachrániť život, či výrazne zlepšiť kvalitu života.

Slovenský červený kríž v Priepasnom zároveň vyzýva mladých ľudí-prvodarcov aj mnohonásobných darcov, ktorým to zdravie dovolí, aby podľa možností krv darovali.

Ďakujeme

Výbor ZO SČK v Priepasnom

ČINNOSŤ ZO JDS PRIEPASNÉ V ROKU 2015

19. januára bol na výročnej členskej schôdzi z navrhnutých kandidátov tajným hlasovaním zvolený nový výbor ZO. Jeho predsedom sa stal pán Vladislav Valihora.

10. apríla sa uskutočnila akcia *Dôchodci detom*. Jedenásť členov JDS sa stretlo na malom detskom ihrisku pred budovou bývalej požiariarnej zbrojnice. Priniesli si hrable, vidly, plachty. Usilovní seniory vyčistili celý areál od jesenného lístia a konárov a vrchovato naplnili vlečku traktora. Domov odchádzali s dobrým pocitom, že deti budú mať radosť pri hrách na preliezačkách a hojdačkách.

13. apríla si na štvrtročnej členskej schôdzi členovia okrem iného programu, pripomenuli aj 200. výročie narodenia národného buditeľa Ludovíta Štúra formou krátkej prezentácie pripravenej pani L. Holečkovou.

6. mája sa uskutočnilo milé stretnutie seniorov dvoch ZO JDS. Na návštevu k pani Krásnej do jej etnografického domčeka v Batfkovej sa ohlásili členovia ZO JDS z Myjavy. Naši členovia na čele s pánom Valihorom ich čakali na Dlhom Vršku. Po vrelom zítaní spoločne prešli k pani Krásnej, kde čakalo malé občerstvenie a bylinkový čaj. Potom už obdivovali skvosty zberateľskej záľuby majiteľky domu.

5. júna sa v Starej Myjave konali okresné športové hry seniorov. Zúčastnilo sa ich 7 členov našej ZO. V disciplíne hod do basketbalového koša náš predseda pán Valihora obsadil 1. miesto a L. Holečková 2. miesto.

6. júna sa členovia našej organizácie a členovia Klubu dôchodcov Polianka vydali na autobusový zájazd do Brna. Navštívili hrad Špilberg, oboznámili sa s jeho históriou a prezreli si väznicu. Potom obdivovali okolie brnenskej priehrady počas trojhodinovej vyhládkovej plavby loďou.

9. júna jedenásť členiek ZO navštívilo expozíciu krojovaných bábik v Piešťanoch. Navštívili aj etnografické múzeum Za Krakovskú bránu v Krakovanoch. Bolo čo pozeráť a obdivovať: staré náradie, zariadenie izieb, výšivky, keramiky a krásne

kroje z okolia Piešťan.

21. júla pozval výbor ZO na návštevu členov výboru KD Polianka, pretože 19. februára 2015 bolo stretnutie v Polianke. Medzi zúčastnenými boli aj starostovia páni Mockovčiak Czere. Informovali o dianí v obciach. Predsedovia Š. Vičák a V. Valihora obdobne o aktivitách svojich členov a spoločných plánoch do budúcnosti.

27. júla sa na štvrtročnej členskej schôdzi konali aj športové hry. Z dôvodu nepriaznivého počasia sa uskutočnili v sále Kultúrneho domu. V hode lopťou do prúteného koša zvíťazila pani L. Halabrínová, v hode plastovým tanierom na cieľ pán V. Valihora a v kolkoch pán Š. Kolárik. Nakoniec sa počasie umúdrilo a bola aj opekačka špekáčikov. Naši seniory potvrdili, že sú duchom mladí, vedia sa zabaviť a môžu byť stále vzorom mladším.

21. augusta osem členov ZO navštívilo 42. ročník Medzinárodnej poľnohospodárskej a potravinárskej výstavy Agrokomplex v Nitre. Každý si vybral prehliadku pavilónov a vonkajších priestranstiev podľa ľubovôle a záujmov.

19. septembra sa konalo stretnutie všetkých miestnych organizácií. Každá sa snažila prezentovať. Naša ZO sa na programe podieľala dvoma súťažnými disciplínami: kolkami a hodom loptou do koša. Hlavne druhá zaujala najmä deti, ktoré ako odmenu získali lízanku.

29. septembra až 9. októbra ZO JDS Priepasné spolu s mestom Myjava usporiadala v KD Samka Dudíka v Myjave výstavu krojovaných a starodávných bábik. Najväčšiu zásluhu má pani A. Krásna, pre ktorú je zachovávanie histórie a krásy ľudového odevu srdcovou záležitosťou. Na výstavu prispela 54 bábikami. Okrem nej poskytli bábiky: pani L. Bachárová, A. Chalková, L. Holečková, A. Ležovičová, A. Minárčiná, E. Osuská, Z. Siváková a A. Tallová. Pani Krásna ďakujeme!

12. októbra na štvrtročnej členskej schôdzi premietla pani L. Holečková dve krátke prezentácie. Prvá bola

o chrbtici, jej význame v riadiacej činnosti nášho tela, ktorú oblasť tela riadia jej jednotlivé časti a ako sa prejavujú jej poškodenia. Druhá obsahovala krásne kvitnúce kaktusy a pri každom pozitívnu myšlienku ako žiť veselšie, radostnejšie a šťastnejšie.

„Viac sa smej a usmievaj.“

Vyšší vek ešte nemusí znamenať izoláciu od okolitého diania, uzatváranie sa do seba, nezájum o svet okolo nás. Každý nový člen ZO JDS je vítaný.

Mgr. Ludmila Holečková
podpredsedníčka ZO JDS

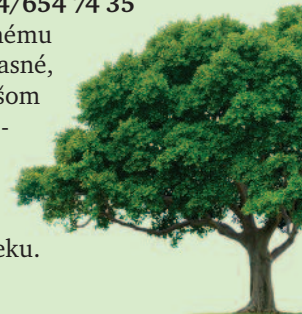
Oznámenie o výrube drevín v ochrannom pásme miestnych komunikácií a výzva na odber dreveniny

Obecný úrad Priepasné z dôvodov zaisťovania bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky po miestnych a účelových komunikáciách, zabezpečenia ich opráv, odvozu komunálneho odpadu veľkocapacitnými vozidlami a plynulej zimnej údržby v súlade s ust. § 47, ods. 4, písm. e) a ust. § 47, ods. 7 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení uskutoční výrub stromov, odstránenie náletových drevín a orezávanie konárov v nevyhnutnom rozsahu nachádzajúcich sa, alebo zasahujúcich do ochranného pásma miestnych a účelových komunikácií obce (zákon č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

Termín odstraňovania náletových drevín, výrub stromov (s výnimkou vegetačného obdobia) a orezávanie konárov bude uskutočnený v čase od **10. 12. 2015** do **31. 12. 2016**.

Výzývame vlastníkov pozemkov miestnych a účelových komunikácií v katastri obce, aby v prípade záujmu o vyrúbanú drevenú hmotu túto skutočnosť oznámili na tel. č. **034/654 74 35**

alebo Obecnému úradu Priepasné, v čo najkratšom termíne, najneskôr však v deň výrubu v danom úseku.

Nástroje a nástrojové zoskupenia

Hudobný folklór Priepasného a jeho kopanic treba vnímať v kontexte tradičnej hudobnej kultúry celej myjavskej kopaničiarskej oblasti, ktorej súčasťou je táto obec. Najstarším známym hudobným sprievodom v regióne boli gajdy. Nevieme, či nejaký gajdoš pôsobil priamo v Priepasnom, no pri gajdách sa tu isto ešte v druhej polovici 19. storočia neobišli väčšie či menšie tanečné príležitosti.

Jedným z dôvodov postupného miznutia gajdošov bola stále väčšia popularita sláčikových hudieb, o ktorých máme priame správy z myjavskej oblasti od polovice 19. storočia. Základné obsadenie – primáš, kontráš a basista, ktoré tvoria základ sláčikových muzík na celom Slovensku – bolo na myjavských kopaničiach ku koncu 19. storočia obohatené o dychové nástroje – C klarinet (píščela, klarinjét) a C trúbku (tá sa v Priepasnom do sláčikovej hudby pridáva začiatkom 20. storočia). V plnom obsadení tak mala kopaničiarska banda sedem hudobníkov – primáš, tercista, dvaja kontráši, basista, píščelista a trubač (trumpeter) – čo nie je málo, najmä keď si uvedomíme, že v kopaničiarskych, resp. laznických oblastiach Slovenska boli obvyklé skôr malé, troj-, štvorčlenné muziky. Prirodzene, muzikanti neraz chodievali v menšom obsadení, čo záviselo o. i. od typu hernej príležitosti alebo majetnosti svadobnej rodiny. V menšom obsadení mohol chýbať druhý huslista, druhý kontráš, tiež mohol byť zastúpený len jeden dychový nástroj, prípadne iba sláčikové nástroje. Spomínané nástrojové zloženie na kopaničiach v kraji pod Bradlom a Javorinou pretrvalo bez zmien až do polovice 20. storočia, o čom svedčia mnohé dobové fotografie.

Popri sláčikových muzikách sa na kopaničiach od medzivojnového obdobia objavuje aj diatonická gombíková harmonika – heligónka (harmaniga), ktorá zaobstarávala hudobný sprievod pri komornejších príležitostiach, akými boli varenie lekváru, driapanie peria, nedeľné tancovačky, ale aj na chudobných svadbách. V Priepasnom pôsobilo viacero heligonkárov – zachovali sa mená ako Štefan Michalička (* okolo

TRADIČNÁ NÁSTROJOVÁ HUDBA V PRIEPASNOM

1920) a Ján Potúček (* okolo 1920), z neďalekej kopanice U Šindelov pochádzal Martin Koptula (* okolo 1920).

Vráťme sa však k nástrojovým zoskupeniam. Postupné formovanie populárnej tanečnej hudby (na Slovensku od 30. rokov 20. storočia) malo vplyv aj na hudobnú kultúru na dedine. Na vidieku si tak popri módnych tancoch (tango, fox a iné) získavajú obľubu i nové hudobné nástroje. Ako prvý sa v priepasnianskej muzike niekedy po druhej svetovej vojne objavuje akordeón (harmaniga), ktorý kopaničiarom pomohol zžutniť zvuk celej kapely. Keďže ide o ľahko prenosný nástroj, na rozdiel od cimbalu si rýchlo našiel uplatnenie po celých kopaničiach. Druhým hudobným nástrojom, ktorý pod vplyvom populárnej tanečnej hudby prenikol do ľudových muzík, je altový saxofón (saksafón). Pribratie týchto nástrojov znamenalo postupné rozrušenie pôvodného nástrojového obsadenia: akordeón nahrádza kontrtru, saxofón strieda klarinet. Tak sa niekedy na prelome 50. a 60. rokov v myjavskej oblasti kryštalizuje nástrojové zloženie husle, saxofón, akordeón a kontrabas. Tento trend sa nevyhol ani Priepasnému – muziku Jána Petruchu možno na fotografiách z tohto obdobia vidieť aj v takomto obsadení.

dovšetkým výborný basista (hrával aj v turulúckej hudbe Rudolfa Hrdličku). Syn basistu, Ján Hrajnoha ml. (* 1929), hrával zasa v muzike na C trúbku. Súčasťou muziky v medzivojnovom období boli aj dvaja Markovci – kontráš Samko a kontrabasista nezisteného krstného mena – husloví kontráši Jozef Pagáč, Ján Ančic (Krajné-Osikovce), huslista J(án?) Cigánek a trubkár Štefan Horniaček. Kľúčovým menom je Ján Petrucha (1904 – 1985), kontráš a huslista, ktorý najmä po 2. svetovej vojne stále častejšie preberal primášsky post za Jána Kolárika. Petruchovým vrstovníkom bol hráč na C klarinet (a kontry) Ján Kováčiny-Šumien (* 1903) z Brezovej pod Bradlom-U Minárčiných. Z prespolných v priepasnianskej hudbe najčastejšie vypomáhali krajnianski muzikanti (okrem spomínaného Jána Ančica napr. huslista a kontráš Ján Jakubec (* 1899) z Krajného-Chalúp a iní), ale aj chýrny trubač Michal Stančík (* 1876) z Vaďoviec. Po 2. svetovej vojne sa v priepasnianskej hudbe objavujú ďalší muzikanti. Spomeňme aspoň Jozefa Slezáka (* 1929), ktorý hral na husliach, altovom saxofóne a akordeóne, trubkára Štefana Milčíka (* 1931) z Prašníka a akordeonistu Jána Kováčinyho-Šumienu ml. (* 1942) z Brezovej pod Bradlom-Hurbanovej Doliny.

Muzikanti

Z priepasnianskych muzikantov pôsobiacich v druhej polovici 19. storočia sú známe len mená niektorých huslistov. Sú to primáš Petrucha (* okolo 1850) – starý otec Jána Petruchu (* 1904) – a ľudoví hudci Blanár a Krásny, ktorých ako svojich predchodcov spomína Ján Kolárik (1880 – 1977). Práve primáš Kolárik bol ten, ktorý so svojou muzikou kraľoval počas prvej polovice 20. storočia v Priepasnom i širokom okolí. Obsadenie tejto hudby sa rokmi obmieňalo, no viacero priepasnianskych muzikantov tvorilo jej stabilné jadro. Takými boli Hrajnohovci – Pavel (huslista) a jeho brat Ján (* 1895), pôvodne hrávajúci v muzike na husliach, neskôr však pre-

Primášske osobnosti

Ján Kolárik sa narodil 6. 1. 1888 v Priepasnom v rodine roľníka. O jeho muzikantskom živote nemáme veľa informácií. Na husliach sa začal učiť hrať asi ako štrnásťročný, keď mu starý otec zhotovil jednoduché husličky. Postupom času si založil vlastnú bandu, s ktorou hrával na zábavách a svadbách v Priepasnom a okolí.

Postupne sa priepasnianska hudba pod vedením Jána Kolárika stala vyhlásenou v širšom okolí. Pravidelne hrávala v okolí Brezovej pod Bradlom a po dedinách a kopaničiach od Krajného po Sobotište a Vrbovce, príležitostne vo vzdialenejších obciach smerom k Váhu. Úspech Jána Kolárika spočíval, popri jeho prirodzenej muzi-

kalite a „nose“ na dobrých spoluhráčov, aj v jeho spoločenskej povahe a prirodzenom zabávačskom talente. Ten bol – vzhľadom na to, že muzikanti na svadbe neplnili len úlohu hudobného sprievodu, ale starali sa aj o pobavenie svadobčanov – dôležitým kritériom dobrého primáša. Kolárika si, podobne ako iných kopaničiarskych muzikantov, príležitostne volával na výpomoc primáš Samko Dudík (* 1880) z Myjavy. Ján Kolárik zomrel v Myjave 15. 2. 1977. Jeho herný štýl ovplyvnil predovšetkým hru Jána Petruchu, z ktorej cítiť najmä jeho rázovité frázovanie a obľubu v drobnej ornamentike.

Ján Petrucha sa narodil 6. augusta 1904 v Priepasnom v roľníckej rodine. Jeho starý otec (Petrucha) bol jedným z prvých známych huslistov v regióne. Ján Petrucha

ho nezažil hrať a otec nebol hudobníkom, no muzikantské povedomie v rodine sa prejavilo v podpore hudobného nadania mladého Jána.

K husliam sa dostal ako štvorročný. Začínal na podomácky robených detských husličkách. Keď začal chodiť do školy, rodičia mu od miestneho muzikanta kúpili trojštvrťové, už riadne *muziganské* husličky. Petruchovo talent podporovala aj učiteľka v ľudovej škole Ida Ráthonyová, ktorá ho naučila čítať noty.

V dvanástich rokoch získal prvú muzikantskú skúsenosť na svadbe v Končínach, na ktorú ho zavolať ktorýsi starší primáš ako výpomoc za chorého muzikanta. Neskôr hrával terc v muzike Pavla Šebestu z Podkylavy (* 18??). Po odchode Šebestu prebral primášsky post, avšak nie nadhlo. Talent mladého, ešte neskúseného primáša si všimol Ján Kolárik, ktorý ho zavolať do svojej muziky. Tu hrával na violu ako kontráš, prípadne ako tercista. Ďalšie muzikantské skúsenosti získal v hudbách Rudolfa Hrdličku (* 1901) z Turej Lúky a Samka Dudíka (* 1880) z Myjavy. Na sklonku Kolárikovho aktívneho muzikantského života prebral Ján Petrucha post primáša v priepasnianskej hudbe.

Ján Petrucha bol aktívny aj v rámci povojnového folklorizmu. Keď v roku 1966 vznikla v Brezovej pod Bradlom folklórna skupina (od roku 1972 folklórny súbor) Brezová, Ján Petrucha sa stal jej súčasťou a spolu s ďalšími staršími muzikantmi (Ján Hrajnoha, Ján Kováčiny-Šumien) dôležitým

štýlovým pilierom tohto folklórneho kolektívu. Počas pôsobenia vo FS Brezová vystupoval vo viacerých európskych štátoch a v Tunise. Z účinkovania na domácich folklórnych festivaloch (Strážnice, Východná, Myjava a i.) hodno spomenúť jeho účasť v programe *Rodokmeň zeme II. – Ľudia rolí* (Východná 1981, autor V. J. Gruska), kde podal svedectvo o svojom živote muzikanta a sedliaka. Petrucha sa objavil aj vo filme *Sváko Ragan* (1976, réžia M. Ťapák), kde hral s hudbou súboru Brezová (obohatenú o trubkára Štefana Milčíka) v závere prvého a druhého dielu v scénach tanečnej zábavy. Ján Petrucha zomrel 31. 3. 1985.

Svojrúznou hrou Jána Petruchu sa dnes inšpirujú mnohé ľudové hudby na Slovensku a Morave. Asi najpopulárnejšou skladbou vychádzajúcou z jeho herného štýlu je Petruchova cifra z pera Miroslava Dudíka, známa z interpretácie Orchestra ľudových nástrojov.

Kopaničiarky muzikant Ján Petrucha neunikol pozornosti inštitúcií (Ústav hudobnej vedy SAV, Československý rozhlas v Bratislave a Československý rozhlas – stanice Brno). Tie jeho hru viacnásobne zdokumentovali a viaceré z nahrávok (kde hrá Petrucha väčšinou v rámci rôznych súborových zostáv) sa objavili na LP platniach. Mimoriadnym edičným počínom je Petruchova profilová krátkohrajúca platňa, ktorú pripravil Jan Krist, *Primáš Ján Petrucha*.

Peter Obuch

ODPADOVÉ HOSPODÁRSTVO

Od 1. januára 2016 nadobudne účinnosť nový zákon o odpadoch (č. 79/2015 Z.z.) spolu s vykonávacími predpismi v odpadovom hospodárstve, ktorý priniesie mnoho zmien, ale aj mení i niektoré iné zákony a k nim patrí i zákon 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Pre drobný stavebný odpad je nová definícia a je to „odpad z bežných udržiavacích prác vykonávaných fyzickou osobou alebo pre fyzickú osobu, za ktorú sa platí miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.“ Vo vzťahu k miestnemu poplatku zákon o odpadoch ukladá povinnosť obciam zaviesť množstvový zber drobných stavebných odpadov, čo znamená, že ten komu drobný stavebný odpad vznikne, bude zaň platiť miestny

poplatok. Zákon zároveň určuje rozpätie sadzby poplatku 0,015 – 0,078 € za kilogram týchto odpadov. Sadzba poplatku za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín bola stanovená na 0,015 €, čo je najnižšia sadzba. Zohľadňuje dopravu odpadu, manipuláciu s ním, DPH, cenu za zneškodnenie a poplatok za uloženie na skládku. Nielen však táto zmena nastane v budúcom roku. Do zmluvného vzťahu s obcou vstúpia organizácie zodpovedného výrobcu, ktorý budú môcť okrem iných povinností **odmietnuť zbernú nádobu – popolnicu, v ktorej bude biologicky rozložiteľný, alebo nevyseparovaný odpad.**

Poplatok za odpad vzrástol medziročne na 17,20 €, stojí preto za úvahu, či naša zodpovednosť separovať výrazne

neovplyvní zmenu poplatku v budúcnosti. Kým v roku 2014 bolo zozbieraných 46,53 ton komunálneho odpadu z popolníc, v roku 2015 to bolo až 48,52 ton odpadu. Pre zmienu však stojí aj rok 2013, kedy sa v obci zozbieralo z popolníc iba 38,6 ton odpadu, čo je od roku 2010 historicky najnižšia hodnota a zároveň najmenej odpadkov. Nie však iba tony odpadu z popolníc ovplyvnili zmenu poplatku. Od poslednej zmeny stúpili náklady za likvidáciu a uskladnenie odpadu o 31%. Vo finančnom vyjadrení mala obec vyššie náklady za likvidáciu odpadov za rok 2015 o viac ako 2100 Eur, čo je nepriaznivý vývoj. Tiež pokles o 1,5 tony odovzdaných vyseparovaných zhodnotených zložiek odpadu (PET fľaše, papier,..) zodpovedá nárastu komunálneho odpadu, čiže namiesto

**OZNÁMENIE O ČASE A MIESTE
KONANIA VOLIEB DO NR SR**

Starosta Obce Prieasné Peter Czere určil podľa § 12 ods. 1 zák. č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v Obci Prieasné 1 volebný okrskok, sídlo okrskovej volebnej miestnosti je v Kultúrnom dome Prieasné.

**Voľby do Národnej rady
Slovenskej republiky sa
budú konať v sobotu
5. marca 2016.**

príjmov boli výdavky. Kde hľadať však pozitívum? Treba sa poďakovať všetkým, čo využívajú dlhodobo zberný dvor, ale aj tým, čo nevyhodili odpad do lesa, či na lúku, lebo neznečistili naše životné prostredie napríklad aj spaľovaním odpadu, čo má negatívny vplyv na ovzdušie. Tiež sa v zbernom dvore vyzbieralo viac nebezpečných odpadov ako sú motorové oleje, obaly od farieb ale aj plasty. Ak zavesíte napríklad na popolnicu žltý žetón „menej často“ a smetiar sa u vás staví menej krát do roka, ak si vytvoríte vlastnú kompostáreň na biologicky rozložiteľný odpad, ak odovzdáte čo môžete do zberného dvora, tak viete ovplyvniť celkové náklady za odpad.

Veľkú výhodu oproti iným obciam však Prieasňanci majú vo vlastnom zbernom dvore. Účinnosťou nového zákona o odpadoch máme vďaka nemu možnosť ešte viac znížiť náklady v odpadovom hospodárstve.

Obecné noviny Naše Prieasné
Redaktorka, textová a grafická úprava:
Dr. Lucia Czere Eckertová
Tlač: GH Studio–reklamná agentúra
Adresa redakcie: Prieasné 109
906 15 Prieasné
tel: +421(34) 654 74 35
e-mail: noviny@prieasne.sk
Nevyžiadané rukopisy a fotografie
redakcia nevracia.

**Úradné hodiny
Obecného úradu**

P: 07:00 – 12:00 12:30 – 15:00
U: 07:00 – 12:00 12:30 – 15:00
S: 07:00 – 12:00 12:30 – 17:00
Š: 07:00 – 12:00 12:30 – 15:00
P: 07:00 – 13:00

tel./fax: +421 (0)34 654 74 35
mobil: +421 (0)918 913 180
e-mail: kancelaria@prieasne.sk
www.prieasne.sk

**Rozpis vývozu
odpadov pre rok 2016**

	komunálny odpadu	PET, fólie, plasty*
január	14. a 28.	
február	11. a 25.	
marec	10. a 24.	2.
apríl	7. a 21.	
máj	5. a 19.	
jún	2., 16. a 30.	1.
júl	14. a 28.	
august	11. a 25.	
september	8. a 22.	7.
október	6. a 20.	
november	3. a 18.	
december	1., 15 a 29.	7.

*termíny môžu byť zmenené

**Otváracie hodiny
zberného dvora**

každý párny týždeň v mesiaci
od 13:00 do 17:00 hod.

Vážení členovia, priatelia a fanúšikovia futbalu v Prieasnom, dovoľujeme si vás týmto osloviť a zároveň poprosiť o poukázanie **2%-ného podielu zaplatenej dane z príjmov** za rok 2015.

Právnické a fyzické osoby, ktoré sa rozhodnú podporiť šport v Prieasnom, môžu nášmu občianskemu združeniu poukázať darovanú sumu na náš účet číslo **6944233001/5600** vedeného v Prima banke Slovensko, a. s.

Ďalšie informácie vám radi poskytneme na tel. č. **034 654 74 35**

**Za podporu športového klubu v Prieasnom
srdečne ďakujeme**

Rozpis futbalových zápasov jar 2016

12. kolo	10. 4.	Vrbovce	15:30	Prieasné
13. kolo	17. 4.	Prieasné	16:00	Jablonka
14. kolo	24. 4.		voľno	
15. kolo	1. 5.	Prieasné	16:30	Košariská
16. kolo	8. 5.	Bukovec	16:30	Prieasné
17. kolo	15. 5.	Prieasné	17:00	Hrašné
18. kolo	22. 5.	Chvojnica	17:00	Prieasné
19. kolo	29. 5.	Prieasné	17:00	Vrbovce
20. kolo	5. 6.	Jablonka	17:00	Prieasné
21. kolo	12. 6.		voľno	

TJ Slovan Prieasné
občianske združenie
IČO: 34011340
IBAN: SK16 5600 0000 0069 4423 3001

www.slovanprieasne.estranky.sk

